

Liber

appellari solet: id est celum et terra: utique maius est quam solum celum aut sola terra. Et in unoque corpore aliud est magnitudo: aliud color: aliud figura. Non enim et diminuta magnitudine manere idem color et eadem figura: et colore mutato manere eadem figura et eadem magnitudo: et figura eadem non manente: tam magnus est et eodem modo coloratus. Et quecumque alia simul dicuntur de corpore: possunt et simul et plura sine ceteris conmutari. Ne per hoc multiplex esse concorditer natura corporis: simplex aut nullo modo. Creatura quoque spiritualis sicut est anima: est quidem in corporis comparatione simplicior: sine comparatione autem corporis multiplex est. etiam ipsa non simplex. Nam ideo simplicior est corpore: quia non mole diffunditur per spacium loci: sed in unoquoque corpore: et in uno toto tota est: et in qualibet parte eius tota est. Et ideo cum sit aliquid in quis exiguum particulam corporis quod sentiat anima: quis non fiat in toto corpore: illa tamen tota sentit: quia tota non latet. Sed tamen etiam in anima cum aliud sit artificiosum esse: aliud inertem: aliud acutum: aliud memorem: aliud cupiditas: aliud timor: aliud leticia: aliud tristitia: possintque et alia sine alijs: et alia magis: alia minus innumerabilia et innumerabiliter in anime natura inueniri: manifestum est non simplicem: sed multiplex esse naturam. Quia enim simplex mutabile est. ois autem creatura mutabilis.

De simplici et incommutabili essentia dei quoniam multipliciter secundum substantiam nominantur.

Capitulum VII.

Quis vero multipliciter quidem dicitur Magnus: bonus: sapiens: beatus: verus: et quicquid aliud non indigne dici videtur. Sed eadem magnitudo eius est: que sapientia: Non enim mole magnus est: sed virtute. Sed eadem bonitas que sapientia et magnitudo: et eadem veritas que illa omnia. Et non est ibi aliud beatum esse: et aliud magnum: aut sapientem: aut verum: aut bonum esse: aut omnino ipsum esse. Nec quoniam trinitas est: ideo triplex putandus est. Alioquin minor erit pater solus: aut filius solus: quam simul pater et filius. Quia non inueniatur quomodo dici possit: aut pater solus aut filius solus: cum semper atque inseparabiliter et ille cum filio sit: et ille cum patre: non ut ambo sint pater: aut ambo filii: sed quod semper in unicem: neuter solus. Quia nondicimus et deum solum ipsam trinitatem: quoniam semper sit cum spiritibus et a iabus sanctis: et solus dicimus quod deus est: quod non et illi cum illo deus sunt: ita solus pater dicimus patrem: non quod separatur a filio. sed quod

non simul ambo pater sunt

Trinitatem deitatis nullum triplicem esse dividenda: quod nec tria ibi pluri sunt quam unum: nec unum minus quam tria.

Capitulum VIII.

Imitans tantus est solus pater: vel solius filius: vel solus spiritus sanctus: qui est filius et filius et spiritus sanctus: nullum triplicem dicendum est. Corpora quippe ad iunctioem sua crescunt. Quis enim qui adheret uxori sue: unum corpus sit: maius tamen corpus sit: quam si soli viri esset: aut soli uxoris. In rebus autem spiritualibus cum minor: maior: adherescit: sicut creatura creatori: illa sit maior quam erat: non ille. In his enim quod non mole magna sunt: hoc est maior: esse quod est melius esse. Melior autem fit spiritus alicui creature: cum adhereret creator: quam si non adhereret: et ideo maior quod melior. Qui ergo adhereret iste dominus: unus spiritus est: sed tamen dominus non ideo maior: quam si statim qui adhereret dominus. In ipso igitur deo cum adhereret equali patri filius equalis: aut spiritus sanctus patri et filio equalis: non fit maior deus quam singuli ex ipsis: quod non est quo crescat illa perfectio. Perfectus autem siue pater: siue filius: siue spiritus sanctus: et perfectus deus: pater et filius et spiritus sanctus et ideo trinitas potius quam triplices.

De solo vero deo patre et filio et spiritus sancto.

Capitulum IX.

Quoniam ostendimus quod possit dici solus pater: quod non nisi ipse ibi patre consideranda est illa sententia quod deus deus vero solum non esse patrem solum: sed pater et filium et spiritum sanctum. Si quis enim interroget: pater solus verum sit deus: quomodo responderetur non esse nisi forte ita dicamus esse quidem patrem deum: sed non esse solum deus: esse autem solum deum: pater et filium et spiritum sanctum. Sed quid agimus de illo testimonio domini. Pro enim dicebat: et pater nominauerat ad quem loquebatur: cum ait: Hec est vita eterna: ut cognoscant te unum verum deum. Quod quidem arrianis sic solent accipere: quasi non sit filius verus deus. Quibus exclusis: videndum est an intelligere cogamur: cum dictum est prius. Ut cognoscant te unum verum deum: tanquam hoc insinuare voluerit: quod et solus pater deus verus est: ne non intelligemus deum: nisi ipsa tria sicut pater et filius et spiritus sanctus. Non ergo ex domini testimonio: et pater et filius unum verum deum. et simul pater et filius et spiritum sanctum: id est simili ipsam trinitatem: non tres veros deos: sed unum verum deum. An quoniam addidit: Et quem misisti iesum christum: subaudiendum est unum verum deum. Et ideo verborum est: ut te et quem misisti iesum christum: cognoscant

Capitulum IV.

Capitulum V.

Capitulum VI.

Capitulum VII.

Capitulum VIII.

Capitulum IX.

Capitulum X.